

1 וַיְהִי־תַיִי שָׁרָה מֵאָה
שָׁנָה וָעֶשְׂרִים שָׁנָה
וַיָּשָׁבַע שָׁנַיִם שָׁנַי־תַיִי
שָׁרָה׃
2 וַתָּמָת שָׁרָה בְּקָרְיַת
אַרְבַּע הַוא חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן וַיְבֹא אַבְרָהָם
לְסֹפֵד לְשָׂרָה וּלְבַתְּהָ׃
3 וַיִּקְם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי
מֶתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי־חַת
לְאִמָּר׃
4 גֵּר־וְתוֹשָׁב אֲנִי
עִמָּכֶם תָּנוּ לִי
אַחֲזִית־לְקָבֶר עִמָּכֶם
וְאֶקְבְּרָהּ מִתִּי מִלְּפָנַי׃
5 וַיַּעֲנוּ בְנֵי־חַת
אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃
6 שְׂמַעְנוּ אֲדֹנָי נְשִׂיא
אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ
בְּמִבְתָּר קִבְרֵינוּ קָבֵר
אֶת־מֵתָהּ אִישׁ מִמֵּנוּ
אֶת־קִבְרוֹ לֹא־יִכְלֶה מְמָה
מִקְבַּר מֵתָהּ׃
7 וַיִּקָּם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
לְעַם־הָאָרֶץ לְבְנֵי־חַת׃
8 וַיְדַבֵּר אִתָּם לֵאמֹר
אִם־יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁכֶם
לְקַבֵּר אֶת־מֵתִי מִלְּפָנַי
שְׂמַעְוֵנִי וּפְגַעוּ־לִי
בְּעַפְרוֹן בְּוֹצֵחַ׃

1 Ἐγένετο δὲ ἡ ζῶη Σαρρας
ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτά.
2καὶ ἀπέθανεν Σαρρα ἐν
πόλει Αρβοκ, ἡ ἐστὶν ἐν τῷ
κοιλώματι (αὕτη ἐστὶν
Χεβρων) ἐν γῆ Χανααν.
ἦλθεν δὲ Αβρααμ κόψασθαι
Σαρραν καὶ πενθῆσαι.
3καὶ ἀνέστη Αβρααμ ἀπὸ τοῦ
νεκροῦ αὐτοῦ καὶ εἶπεν τοῖς
υἱοῖς Χετ λέγων
4Πάροικος καὶ παρεπίδημος
ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν· δότε οὖν
μοι κτήσιν τάφου μεθ' ὑμῶν,
καὶ θάψω τὸν νεκρόν μου
ἀπ' ἐμοῦ.
5ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Χετ
πρὸς Αβρααμ λέγοντες
6Μή, κύριε· ἄκουσον δὲ
ἡμῶν. βασιλεὺς παρὰ θεοῦ εἶ
σὺ ἐν ἡμῖν· ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς
μνημείοις ἡμῶν θάψον τὸν
νεκρόν σου· οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν
τὸ μνημεῖον αὐτοῦ κωλύσει
ἀπὸ σοῦ τοῦ θάψαι τὸν
νεκρόν σου ἐκεῖ.
7ἀναστὰς δὲ Αβρααμ
προσεκύνησεν τῷ λαῷ τῆς
γῆς, τοῖς υἱοῖς Χετ,
8καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς
Αβρααμ λέγων Εἰ ἔχετε τῆ
ψυχῆ ὑμῶν ὥστε θάψαι τὸν
νεκρόν μου ἀπὸ προσώπου
μου, ἀκούσατέ μου καὶ
λαλήσατε περὶ ἐμοῦ Εφρων
τῷ τοῦ Σααρ,

1 Vixit autem Sara
centum viginti septem
annis.
2Et mortua est in
civitate Arbee, quæ est
Hebron, in terra
Chanaan : venitque
Abraham ut plangeret et
fleret eam.
3Cumque surrexisset ab
officio funeris, locutus
est ad filios Heth,
dicens :
4Advena sum et
peregrinus apud vos :
date mihi jus sepulchri
vobiscum, ut sepeliam
mortuum meum.
5Responderunt filii
Heth, dicentes :
6Audi nos, domine :
princeps Dei es apud
nos : in electis
sepulchris nostris sepeli
mortuum tuum,
nullusque te prohibere
poterit quin in
monumento ejus
sepelias mortuum tuum.
7Surrexit Abraham, et
adoravit populum terræ,
filios videlicet Heth :
8dixitque ad eos : Si
placet animæ vestræ ut
sepeliam mortuum
meum, audite me, et
intercedite pro me apud
Ephron filium Seor :

<p>9 וַיִּתְּנֵנִי לִי אֶת־מַעְרַת הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בְּקֶצֶה שְׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מְלֵא ?תַּנְנֶה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאַחֲזַנְתָּ-קְבֹרָה: 10 וַעֲפְרוֹן יֵשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי־חֵת וַיַּעַזְ עֲפְרוֹן הַחִתִּי אֶת־אֲבְרָהָם בְּאֲזִנֵי בְּנֵי־חֵת לְכָל בְּאֵי שְׁעַר־עִירוֹ לֵאמֹר: 11 לֹא־אֲדַנִּי שְׂמַעְנִי הַשְּׂדֵה נִתְּנִי לָךְ וְהַמַּעְרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לְךָ נִתְּנִיהָ לְעֵינַי בְּנֵי־עַמִּי נִתְּנִיהָ לְךָ קְבֹר מִתּוֹךְ: 12 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֲבְרָהָם לְפָנָי עַם הָאָרֶץ: 13 וַיִּדְבֹר אֶל־עֲפְרוֹן בְּאֲזִנֵי עַם־הָאָרֶץ לֵאמֹר אָךְ אִם־אֲתָה לּוֹ שְׂמַעְנִי נִתְּנִי כֶסֶף הַשְּׂדֵה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת־מִתִּי שָׁמָּה: 14 וַיַּעַן עֲפְרוֹן אֶת־אֲבְרָהָם לֵאמֹר לִי: 15 אֲדַנִּי שְׂמַעְנִי אָרֶץ אַרְבַּע מֵאֹת שְׁקֶל־כֶּסֶף בִּינִי וּבִינֶיךָ מַה־הָוָא וְאֶת־מִתִּי קְבֹר:</p>	<p>9καὶ δότω μοι τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐστὶν αὐτῷ, τὸ ὄν ἐν μέρει τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ· ἀργυρίου τοῦ ἀξίου δότω μοι αὐτὸ ἐν ὑμῖν εἰς κτήσιν μνημείου. 10Εφρων δὲ ἐκάθητο ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Χετ· ἀποκριθεὶς δὲ Εφρων ὁ Χετταῖος πρὸς Αβραὰμ εἶπεν ἀκουόντων τῶν υἱῶν Χετ καὶ πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν λέγων 11Παρ' ἔμοι γενοῦ, κύριε, καὶ ἄκουσόν μου. τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον τὸ ἐν αὐτῷ σοι δίδωμι· ἐναντίον πάντων τῶν πολιτῶν μου δέδωκά σοι· θάψον τὸν νεκρὸν σου. 12καὶ προσεκύνησεν Αβραὰμ ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς 13καὶ εἶπεν τῷ Εφρων εἰς τὰ ῶτα τοῦ λαοῦ τῆς γῆς 'Ἐπειδὴ πρὸς ἐμοῦ εἶ, ἄκουσόν μου· τὸ ἀργύριον τοῦ ἀγροῦ λαβὲ παρ' ἐμοῦ, καὶ θάψω τὸν νεκρὸν μου ἐκεῖ. 14ἀπεκρίθη δὲ Εφρων τῷ Αβραὰμ λέγων 15Οὐχί, κύριε· ἀκήκοα. γῆ τετρακοσίων διδράχμων ἀργυρίου, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ τί ἂν εἴη τοῦτο; σὺ δὲ τὸν νεκρὸν σου θάψον.</p>	<p>9ut det mihi speluncam duplicem, quam habet in extrema parte agri sui : pecunia digna tradat eam mihi coram vobis in possessionem sepulchri. 10Habitabat autem Ephron in medio filiorum Heth. Responditque Ephron ad Abraham, cunctis audientibus qui ingrediebantur portam civitatis illius, dicens : 11Nequaquam ita fiat, domine mi, sed tu magis ausculta quod loquor. Agrum trado tibi, et speluncam quæ in eo est, præsentibus filiis populi mei ; sepeli mortuum tuum. 12Adoravit Abraham coram populo terræ. 13Et locutus est ad Ephron circumstante plebe : Quæso ut audias me : dabo pecuniam pro agro : suscipe eam, et sic sepeliam mortuum meum in eo. 14Responditque Ephron : 15Domine mi, audi me : terra, quam postulas, quadringentis siclis argenti valet : istud est pretium inter me et te : sed quantum est hoc ? sepeli mortuum tuum.</p>	<p>16 וַיִּשְׁמַע אֲבְרָהָם אֶל־עֲפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אֲבְרָהָם לְעֲפְרוֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דָּבַר בְּאֲזִנֵי בְּנֵי־חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁקֶל כֶּסֶף עֶבֶר לְסַחֵר: 17 וַיָּקָם אִשְׁדָּה עֲפְרוֹן אֲשֶׁר בַּמְּכַפְלָה אֲשֶׁר לְפָנַי מִמְּרָא הַשְּׂדֵה וְהַמַּעְרָה אֲשֶׁר־בּוֹ וְכָל־הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשְּׂדֵה אֲשֶׁר בְּכָל־גְּבֻלוֹ סָבִיב: 18 לְעֵינַי בְּנֵי־חֵת בְּכָל בְּאֵי שְׁעַר־עִירוֹ: 19 וְאַחֲרֵי־כֵן קְבֹר אֲבְרָהָם אֶת־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל־מַעְרַת שְׂדֵה הַמְּכַפְלָה עַל־פְּנֵי מִמְּרָא הָוָא חֲבָרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: 20 וַיָּקָם הַשְּׂדֵה וְהַמַּעְרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לְאֲבְרָהָם לְאַחֲזַנְתָּ-קְבֹרָה מֵאֵת בְּנֵי־חֵת: ס</p>	<p>16καὶ ἤκουσεν Αβραὰμ τοῦ Εφρων, καὶ ἀπεκατέστησεν Αβραὰμ τῷ Εφρων τὸ ἀργύριον, ὃ ἐλάλησεν εἰς τὰ ῶτα τῶν υἱῶν Χετ, τετρακόσια διδραχμα ἀργυρίου δοκίμου ἐμπόροις. 17καὶ ἔστη ὁ ἀγρὸς Εφρων, ὃς ἦν ἐν τῷ διπλῷ σπηλαίῳ, ὃς ἐστὶν κατὰ πρόσωπον Μαμβρη, ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ πᾶν δένδρον, ὃ ἦν ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃ ἐστὶν ἐν τοῖς ὀρίοις αὐτοῦ κύκλω, 18τῷ Αβραὰμ εἰς κτήσιν ἐναντίον τῶν υἱῶν Χετ καὶ πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν. 19μετὰ ταῦτα ἔθαψεν Αβραὰμ Σαρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ τῷ διπλῷ, ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Μαμβρη (αὕτη ἐστὶν Χεβρων) ἐν τῇ γῆ Χανααν. 20καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἦν ἐν αὐτῷ, τῷ Αβραὰμ εἰς κτήσιν τάφου παρὰ τῶν υἱῶν Χετ.</p>	<p>16Quod cum audisset Abraham, appendit pecuniam, quam Ephron postulaverat, audientibus filiis Heth, quadringentos siclos argenti probatae monetæ publicæ. 17Confirmatusque est ager quondam Ephronis, in quo erat spelunca duplex, respiciens Mambre, tam ipse, quam spelunca, et omnes arbores ejus in cunctis terminis ejus per circuitum, 18Abrahæ in possessionem, videntibus filiis Heth, et cunctis qui intrabant portam civitatis illius. 19Atque ita sepelivit Abraham Saram uxorem suam in spelunca agri duplici, quæ respiciebat Mambre. Hæc est Hebron in terra Chanaan. 20Et confirmatus est ager, et antrum quod erat in eo, Abrahæ in possessionem monumenti a filiis Heth.</p>
---	---	--	--	---	---